

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Haftalık

Bağımsız

Rahatsız dergi

H.B.R

Maymun

ALO, O HERİFİN
HESABINI KESİN
ÖBÜRÜNÜ DE
AYAĞINDAN
VURUN !..

ÇAKICI YAKALANDI AMA YÜZLERCE TETİKÇİSİ DIŞARDA...

Uzun süredir, dünyanın öbür ucundan cep telefonu ile emir vererek kıtalararası cinayetlere imza atan Alattin Çakıcı, nihayet Fransa'da yakalandı.

Ancak, üçotuz parayla cinayete azmettirilebilen mafya tetikçilerinin kökü kurutulmadığı sürece, "vur emri"ni cezaevinden ya da Fransa'dan vermenin hiçbir farkı yok...

ISSN 130058120-4
20
9 771300 581209

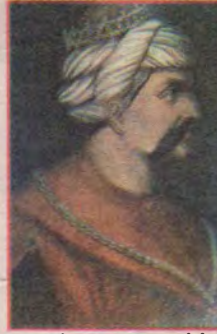

Ergün anlatıyor

1) Doğada olmak güzeldir... Meret şişede durduğu gibi durmuyor ki...

Geçen hafta gazetelerin birinde . haber şöyle idi; Bostancı'da gece sigara almak için büfe-ye giden çifti saçları uzun diye "ki burası önemli" saçları uzun diye alkollü dört kişi ülkemizde öğretmenlik yapan yabancı eşiyile birlikte genç delikanlı-yı feci şekilde dövmüşler.

Bu olay ilk de değil, yeni de ama artıkça artıyor... Tavırlarıyla tutucu ve sağcı oldukları anlaşılan bu sarhoşlar bulundukları kimliklerine yakıştırıp gururla anlatıkları Osmanlı padişahları küpe takıp, askerlerinin de uzun ve örgülü saçlara sahip olduklarını biliyorlar mı acaba. Kendi kültürümüzün içinde olan bu saçlar ve küpeler sanki yabancı-lara aitmiş gibi bu kimlikteki gençleri rahatsız edip, Avrupalı gibi olmakla suçluyorlar... Unutmasınlar Avrupa kültüründe çingeneler dışında küpe takmak, dazlak olup tepe de saç bırakmak, yanlardan örüp sarmak gibi adetler malesef yoktu...

Hem kültürümüz bozuluyor diye bağırırlar, hem de kültürlerinden heberleri yoktur... Biraz Osmanlıyı araştırınsınlar daha çok şaşıracaklardır!...

3) Evet... Bu haftaki hikayemiz yıllar önce Antalya Phaselis'te yaşanmıştır...

AYŞE ÖNAL

LONDRA'DAN MÜLTECİ NOTLARI 4

Lady Diana ölüp ortalık birbirine girdiği zaman, itiraf etmeliyim ki bu ölümün gösterisinden içim daralmıştı. Ancak ölümünün birinci yıl törenlerine hazırlanıldığı şu sıralarda, bu taziye depreminin İngilizler için anlamını kavradıkça, Lady Diana içimde hayli yol aldı. Muhtemelen, adam başı yirmibeş sterline paha biçilen "Diana ölüm turu"na bile katılacağım. Tur, Fransa'da Ritz otelinde başlıyor. Mum ışığının gölgeli kuşatması altında yemekle başlıyor ölümün canlandırılması. Sonra kazanın olduğu yola gidiliyor. Ardından hastaneye... Ertesi sabah cenazenin Londra'ya taşınmasına eşlik ediyorsun.. Milyonlarca çiçeğin serpildiği Kensington sarayının bahçesinde ağlamak da tur adabına dahil..

Bu yıl, baba Fayed'in Kensington bulvarına seyyar tuvaletler getirtip getirtmeyeceği bilinmiyor.

Doğduğu evin bahçesinde, babası Lord Spencer'in velayetinde yatan Diana'nın mezarını ziyaret ise, tura katılanlara yasak. Sadece iki ergen Prens görebilecekler annelerinin mezarını. Bu, işin şov bölümü elbette..

Brunei sultanından takviyeli Kraliyet ailesi, olup bitenlere yeraltından müdahale ederken, yerüstünden baba Fayed ile Lord Spencer soylu ölülerini tokuşturuyorlar... Besiktaş-Üsküdar vapurlarının çığırkanları edebiyatla "Koş vatandaş, üç paraya koş, böylesi görülmedi"... Evet, ölülerin böylesi tokuşturulduğu görülmedi. Herkes payına düşenin peşinde bu ölümde..

Brunei sultanı, vaktiyle kendisini dolandırdığına inandığı muhasebeci Fayed'in hayatını güçleştirerek payını istiyor. Lord Spencer, Diana bebekleriyle.. Fayed ise adı haritada olmayan kabile üyelerine bile avuç avuç dağıtılıp kendisinden yıllar yılı esirgenen British kimliğinin intikamıyla.

Bu olup bitenlerin görünen yüzü. Koca Britanya kulisinde ise çok hassas ayrıntılar birikiyor. Çocukluğumun masallarına sığınmış uzun, beyaz kraliyet eldivenlerinin büyüsünü bozmuş Diana... İngiliz Kraliyetinin ölümsüz hiçbir kulu, elinde giysisi ile bir renkte, uzun eldivenleri olmadan, tebaaları ile tokalaşmazlarmış. Diana diye sarışın, zarif kadın çıplak elleri ile halkla tokalaşmakla kalmaz, sümüklü savaş mağduru Bosna çocuklarını kucağına alıp çıplak dudaklarıyla öpüverirmiş. Kraliyetin büyüsünü bu avam davranışlarla bozması yetmemiş, soyu olmayan, senin benim bile aşık olabileceğimiz ölümlü adamlarla sevişmiş Charles'ten sonra.. İnanılır gibi değil.. Yani Diana kendisinin bir fani olduğuna yeterince kaniymiş yaşarken..

devamı 14. sayfa

Raka Raka Rak Uğur Durak

PANO ROMİK
ÜCRETSİZ İLAN TAHTI

İLETİŞİM

MATE-MATİK... Çukurova Üniversitesi'nde Doç. Dr. olan Tayfun Akgül'ün "bilim, bilimadımı, mate-matik" konularını işleyen kişisel karikatür sergisi Karikatürçüler Derneği'nin İstanbul'daki Sanat Galerisi'nde 31 Ağustos tarihine kadar gezilebilir.

TEMPO TUR'LA günübirlik geziler devam ediyor. 23 Ağustos'ta Gürleyik Vadisi'ne yapılacak gezi sırasında aylana bayılana kadar yürünecek, hatta bununla yetinmeyip bir de yüzülecek. Gözünüz karaysa... Tel: (0312) 428 20 96

TAKINTI

GEÇTİĞİMİZ günlerde karpıarak kuşa çevrilen af tasarısını "mahkum annesinin yanında kalmak zorunda kalan zavallı çocukla" sempatik hale getiren ve gündemin nabzını yoklayan sayın basınımız bu sefer tarz değişikliği! Güle oynaya havaalanından yurtdışına çıkış yapan ve göz göre göre milyarları Amerika'ya götürdüğü bilinen Gülay Aslıtürk'ü "Bebeğimi hapiste doğuramazdım" manşetiyle kamuoyu vicdanında yavaş yavaş aklamaya gidiyorlar. Bu ne perhiz, bu ne demokrasi ve hukuk! Yersen!... (Melih Aracan)

"KANSERLİ EKMEK"in tadını beğendiniz mi?... Ekmeğin hammaddesindeki embriyo kanseri sınırının uluslararası sınırının %1 bile olmadığını açıklayan yetkililer, ülkemizdeki %5'lik sınırın "üreticiyi mağdur etmemek amacıyla" %10'a çıkartıklarını açıkladıktan sonra özürlerine bir de kabahat ekleyiverdiler: "Geri alımlar için bir trilyon para harcadık, bu iki trilyonu bulacak!" Kanserli ekmeğin tadını beğenmediyseniz bir lokma da burdan yiyin! (Ercüment Harmandağ)

KİTAP

UZUNHARMANLAR'DA Bir Davetsiz Misafir... "Geber Anne" ile okurlarının kalbini kazanan hentbolcu ve edebiyatçı Sezgin Kaymaz'ın gözlerden kaçan ilk kitabı yine aynı vurucu anlatım, olağanüstü kurgu ve akıcı dille karşımızda... İletişim Yayınları'ndan...

CEYLAN Gözülü Aydınlık... Birçok dergide yayınlanan anlatı ve öykülerini kitaplaştıran Mustafa Çiftçi'nin kitabı Martı Sanat Evi Yayınları'ndan çıkmış. Ceylan Gözülü Aydınlık'ta bitmeyen hasretler, ayrılmalar ve aşklar konu edilmiş.

MIGİRDİÇ Margosyan'ın yeni kitabı "Biletimiz İstanbul'da Kaldı" Aras Yayıncılık'tan çıktı! Üçüncü kitabında Margosyan; Diyarbakırlılığını ve Ermeniliğini yanına alıp Dicle'den cennete ve cehenneme bir göz atmış...

HAYDA YÜZERKEN DALMIŞIM, EPEY AÇILMIŞIM..

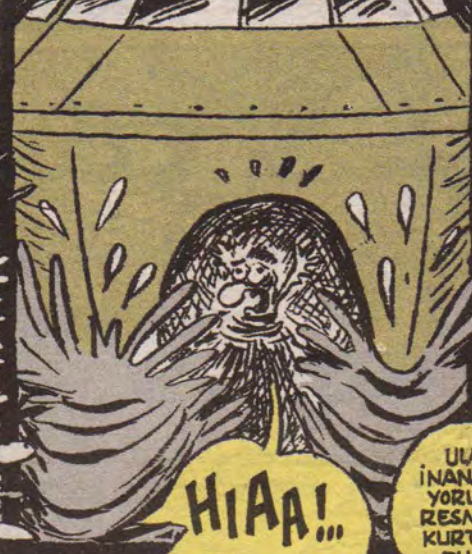
A-A.. UZAKTAN Bİ GEMİ GELİYOR ?..

ULAN BU NASI GEMİ YA? ÇOK HIZLI GELİYOR!

YO-YO! KAÇMAMA İMKAN YOK! HEY! DURDURUN ŞUNU! HEY KAPTAN GÖRMÜYÖR MÜSÜN ?..

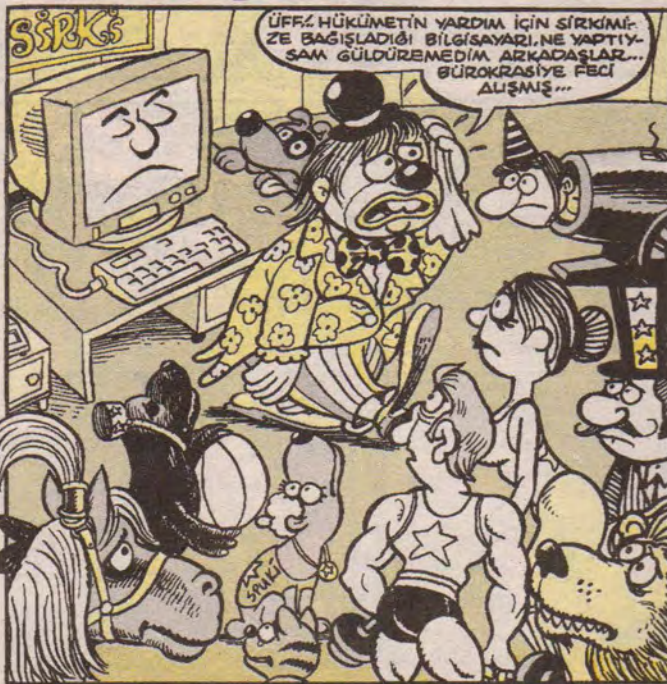
HIAA!

ULAN İNANAMI YORUM RESMEN KURTULDUM..

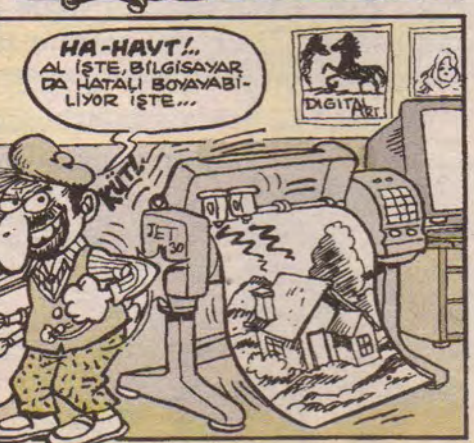
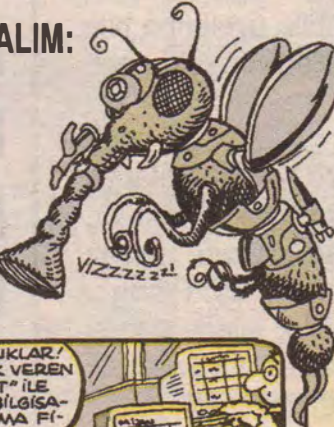
ALLAH BU DENİZ OTOBÜSLERİNİ KAT EDENDEN DE, BÖYLE DİZAYN EDENDEN DE RAZI OLSUN, Bİ BULLUYUM İNBİYALİNDEN ÖPÜCEM..

com.pü.tr

VİRÜSLERİ TANIYALIM:

Flyus: Ufak ancak savaşçı ruhlu bir virüstür. Uzun ağız bölünü ustaca kullanarak bilgi kablolarına giriş yapabilir. Kabloları parçalayarak iletişimi engeller. Ayrıca ağızından salgıladığı salgı ile devreleri eritebilir. Bombardıman silahları ile virüğe gerilla taktiği kullanır.

11.4M/9.89M

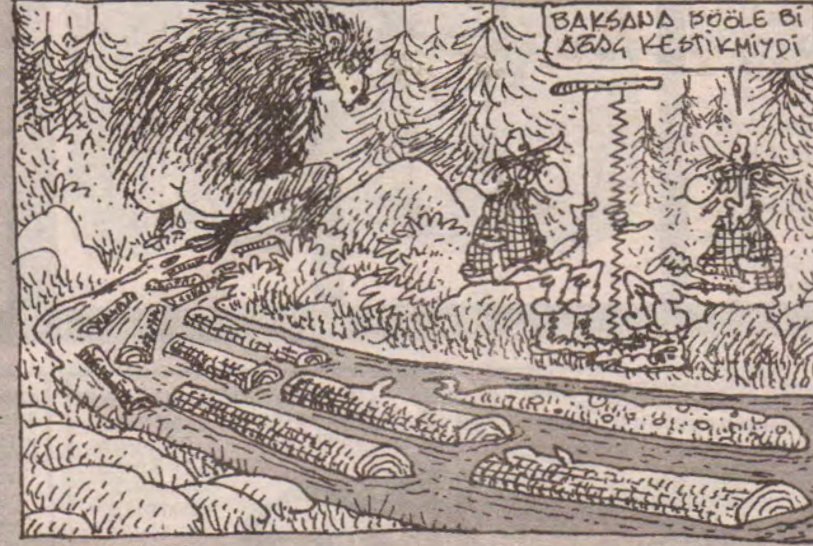
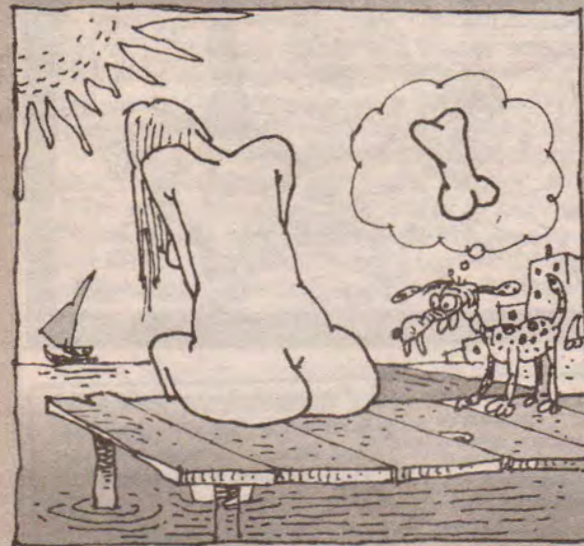

O kızdan tırsılır

-Hep 69 numaralı sandalı-sörfü kiraliyorsa...
-Yarım telefon kulübelerinde seks'ten extra tahrikleniyorsa...
-Favori seks müziği "susma sustukça sıra sana gelecek"se...
-Mutfakta sevisirken kızartıcıdan ekmekler fırlarken orgazm onda bi tutkuysa...
-Son sevistiği elemanın anlam yüklü kıvrık kılını delik kulagina takıp küpe yapıyorsa...
-Plaj semsiyesinde gizli kamera var paranoyasından uzak sere serpe güneşlenebilme rahatlığı varsa...
-İç camasırları pansiyonun değişik odalarında çıplak gözle görülebiliyorsa...
-Güz lenslerini taktığında afrodizyak hap almış gibi olu-

AAAR KONUSURUM.

- GOK FONKSİYONLU ÇAKICI..
- BI RUBLE VOTKA ON DOLAR MI YOK DEVELÜASYON..
- TERBİYESİ KABİLL İTİR AFFEDİN..
- ANLADIK ÖPÜRÜCEN AMA ZAMANSIZ
- EYLÜDEN KELLİ KIL AÇIŞIZ KILANIYO
- HEY MAHBO M OMBA İRALYANOO.
- ÖKKEŞ MİRİM NİYE SAVASIYONUZ..
- ARADİBİM FORMU LADA'OA BULDUM.
- TEN TEN İSTANBOLDAYDI...

yosa...
-Mısırı mısır gibi yiyebiliyosa...

Tik gibi tiripler

Apartman merdiven otomatının süresini bilir kadar bildiğin uykuyu süren sona erer.. "Deniz turizm" deniz kenarına piresinden kurtulan bi it te-bessümleriyle indirircektir seni. Muhtemel bi açlıktan az ötesi denizdir. Otobüsün şirret homurtusu uzaklaşıp, asfaltın kimyasal kokusuyla, yosun kokusu genzine zerk olur. Ay'ın yetersiz ışığında deniz tarafına doğru attığın ilk adımlar mayın tarlası hassasiyetindedir. Çadır yeri olmak için yaratılmış amyan'sı faul-süz bi koordinata kek dilimi gibi çadırı geceyi tedirgin etmeden çakarsın.

Muaffak usta

- Midye bomba
- Kasarlı test
- Portakallı ödle
- Sahanda ırz düşmanı
- Mide bulandı
- Sefin krizi
- Tömet altı giyotin sote

Sen banaa

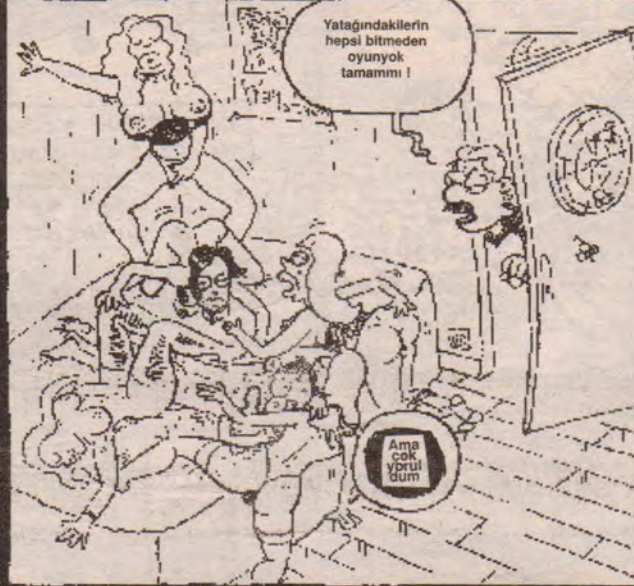
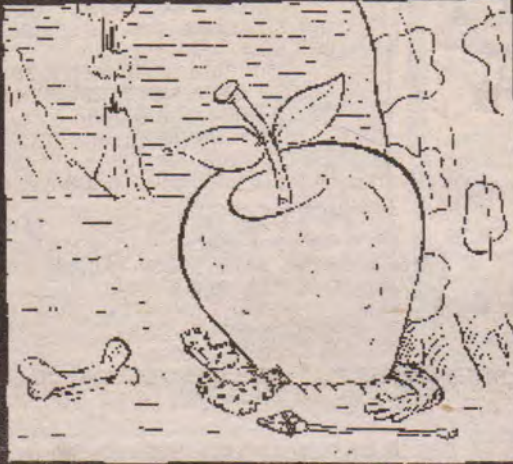
-Gösteripte vermeme teşebüsünde bulunabilir-misin..

Küçük ilanlar

-Devren lebi derya karate salonu.
-Denize sıfır dört dönüm çöl.
-Az yer kaplayan dar ağaçları.
-FAizle SOL anahtar teslim kuyruklu piyano.

OKİCANDERDİNDE KASAPET

DON KİŞOT

Dikkatli olun diye bağıracağı sırada kel olanı gördü. Kel ona bir şeyi anımsatmıştı. Bebekliğini anımsatmıştı. İşte ne olduysa o sırada oldu. Ağlamaya başladı. Hıçkırıklara boğulmuştu. Musa gelse de onu bu sel'den kurtarsaydı. Ne parlak bi fikir diye düşündü. Yavaş yavaş sakinleşti. Televizyonu kapattı.

Very
Very
Veren
"ZORKIZ"

Mehmet Ersoy

BİRİSİ ALIP DENİZİ DE GÖTÜRSÜN

Geyiğin bini bir para, bir dolunay vakti, deniz kenarında oturmuş gökyüzüne bakıyorduk. Ay tam tepedeyken Tolga, "Aydan da bize bakıyorlardı şimdi" dedi. "Belki de kalkıp gelirler bu gece, keşke soğan yemeseydik." Güllüşük... Sonra, birer "yolluk" alıp, biz masadakiler aya gitmeye karar verdik, rakı kadehleri bir kez daha doldu.

Aya ilk varan ben oldum galiba. Başım masanın üstüne düşeli epey oluyor. Aslında ben masada dönen geyiği can kulağıyla dinliyor, hatta arada bir başımı masadan kaldırıp gökyüzüne bile bakıyorum. Ama beni musluk çağırıyor. Arkadaşlık süper, ortam nezih ve romantik... Esasen beni dalgaların çağırması, yıldızların yol göstermesi felan gerekiyor. Ve fakat, basit bir musluk çağırıyor işte. Ben o musluğun altına başımı sokup, elimi yüzümü yıkamak istiyorum, o kadar...

★★★

Alakart ve tabildot ne demek? Yakamoz bir nedir? Öğlen uykusuna yatmazsam beni inzibatlar mı alıp götürücek gerçekten? Çadırın önündeki ipe astığımız mayoları kim çalıyor, inzibatlık müessesesi buna engel olacağı yerde niçin küçük çocukların öğle uykusu gibi sıradan bir işle uğraşıyor? "Kerhanacı" bir küfür, tamam da, ne anlama geliyor? Ayda hayat var mı?

Öğlenleri, assubay çadırlarının önündeki ortak tuvalette, zorunlu öğle uykusundan zaman çalmak için, uzun uzadıya ellerimi yıkayıp lavoboda biriktirdiğim suyla kendimce oyun oynarken, bunları düşünürdüm. Öğle vakitleri, askeri dinlenme kamplarındaki en sıkıcı zamanlardı. Annemin iddasına göre, çocukların öğle uykusuna yatması kamp komutanının bir emriydi. Yoksa inzibatlar gelip kızıyordu. Zaten öğlenleri, tabildot dağıtıldığı sıralarda denize girmek yasaktı. "Bi güzel yıkayıp denizi temizliyorlardı". Annem bu temizlik işini söylerken bana belli belirsiz gülere anlatıyordu. Şaka olduğunu biliyordum. Aslında ben inzibatların öğle uykusuna karıştığının da bir şaka olduğunu hissediyordum. Kamp komutanı bu işle niye uğraşırdı. Fakat kaldığımız çadırın komutanı sıfatıyla babam konya direkt müdahale edebiliyordu. Lavobo önünde yaşamın anlamını arama seanslarım biraz uzayınca babam tepeme dikilip: "Eee, hadi ama, hergün aynı halı karıştırıyosun kerhanacı, yürü bakalım uykuya" diye tartışılmaz bir emir verip beni çadıra yolluyordu.

Çadırın, branda ve güneş yağı esansı karışımı tuhaf bir kokusu vardı. Rüzgarda pencerelerin branda kapakları yelken gibi pıtır pıtır dalgalanırken, ben sabahın yakalayıp bir şeyeye attığım küçük kum balıklarına bakarak uykuya daldırdım...

Akşamları güzel olurdu ama. Hemen her gece "caz" denilen müzikli eğlenceler yapılıyordu; kampın yazlık sinemasında sonunu bi türlü göremeden uyuyakaldığım filmler, dondurma, çekirdek, közde mısır, iskelede gitar çalıp, durmadan güllüşen abiler abla-lar, bi de Tülay. Tülaylar bizim mahallede oturuyorlardı ve babası babamla aynı filoda görev yaptığı için genellikle aynı dönemde "askeri dinlenme tesisinden istifade ediyorduk". Mahalledeyken de ara sıra Tülay'la oynuyorduk ama kamptaki olayımız bir başkaydı yani. Büyükle "caz" a ya da sinemaya felan gidip kendi işlerine dalınca, salıncıklar, kumsal, iskele biz haşarı ve letlere kalıyordu.

Ben öğle uykusundan yırtmaya, Tülay ise binikisinin üstünü artık işlevine yaraşır bir biçimde ama hafif utanarak giymeye başladığı yıllarda, bizim için kamp geceleri daha da bir keyifli olmaya başlamıştı. Akşamları, gündüz asla olmayacak tuhaf biçimlerde saçlarımızı tarayıp, "caz"ın ön saflarındaki masalarda yer kapmaya koşuyorduk... "Sse.. See... Sesss"... Asker abinin mikrofon başında yaptığı bu ses denemesinin ardından "Tümen Orkestrası" her akşamki açılış parçasıyla programına başlıyordu: Kuumsallar boyunca hep...p ... ayakizlerimiz var...ar...ar... Deniz bilece silmemiş aşkıma hürmeten...ten..... Başlangıçta, büyüklelerden tek tük dans edenler olurdu. Sonra pist

kalabalıklaşıp, ergen çiftler, çalan müzikle asla ilgisi olmayan, türlü çeşitli salınımlara başlardı. Önceleri biz Tülay'la dans edemiyorduk. Bu işin tuhaf bir hiyerarşisi vardı. Belli bir yaş döneminde kızlar birbirleriyle dans ediyor, çok kısa bir dönem ergen çift statüsüyle kız erkek dansı oluyor, biraz daha büyüyenler, cazı felan hoşverip başbaşa gitarlı kumsal eğlencelerine katılmaya başlıyorlardı... İyiden iyiye büyüyenler ise, "dinlenme tesislerini" hepten ailelerine terk edip bambaşka ufuklara yelken açıyorlardı...

Vakti gelmişti biliyordum. Artık Tülay kız arkadaşlarıyla dans etmeyi bırakmış. göz kapaklarının üstüne yerleşen bilemediğim tuhaf bir renk ve yalnızca caz vakti, geceleri saçlarına gelen mor ışıltılı dalgalarla masada oturmaya başlamıştı. Ve fakat ben, hazırlık aşamasında, kozalak biçimli şişesinden üstüme "pino" marka parfüm boca edip, "Tursil 76" deterjanı tarafından itina ile ağırtılmış bembeyaz tişörtümü giymeme rağmen (Beyazlar, orkestra slov çalarken tavanda yanan mavimsi bir ampulün altında fosforlanıp, ışıltılı parlıyorlardı) gidip kendisini dansa kaldıramıyordum. Şu 66 ıncı Mekanize Tümen Komutanlığı Küçükçekmece Dinlenme Tesisleri'nin ağız dili olsaydı da sööleşeydi yani. Ben kaç kez Tülay'ın saçlarını yolumuş, kendisinden cırmık yemiş, şiddetli kum ve sovaşlarına girmiştim. Ama bu iş başkaydı işte. Testesterondan östrojene, bilinmez kimyaların, türlü çeşitli renk ve kokuların, insanın aklını alan tılsımlı çağrılarının

işiydi...

Becerdim ama, Tülay'ı dansa kaldırdım. Gerçi kendimi gaza getirmek amacıyla "lök" diye kafaya diktığım, asker abiler tarafından gizlice, inceden votka katılmış kolanın bu işte epey bir fonksiyonu oldu tabii. Ama bu durumun verdiği salaklıkla, dans esnasında asla partnerimin ayağına basmış dilim. Onun yerine babasının ayağına bastım. Mustafa Amca kızının bu ilk dansını yakinen gözetlemek maksadıyla olsa gerek, kendisi de eşini dansa kaldırmış, çevremizde elli santimlik devriye daireleri çiziyordu, oldu işte bir kaza... Ama bu durum moralimizi bozmadı. Kozalak ve zambak kokuları birbirine karıştı, assubay gazinosunun tavanındaki rengarenk ampuller kainatın en gizemli elektriliğiyle yanıp söndüler, Tülay'ın bilmediğim tuhaf renkteki göz boyası beyaz tişörtümün omuzuna ilk gençliğimin ilk izlerinden birini bıraktı. Mamafih, Tülay'ın babası, bu omza baş yaslama işini anında tesbit edip durumdan vazife çıkarmak suretiyle anında müdahale etmekte bir an dahi gecikmeyecekti tabii. Güleç bir yüzle yanıma iyice yaklaşıp "Müsaade et bakalım delikanlı, azıcık da ben dans ediyim kızım la, bakalım ne kadar büyümüş" dedi. Karargah planının diğer bir parçası olan anne ise, "E, ama ben kavalysesiz kaldım şimdi" diyerek dansın geri kalan bölümünü benimle sürdürdü. Tülay'la babası güllüşerek dans ettiler. Ben ise kadın daha bu yaşta votka içtiğimi anlamasın diye, Tülay'ın annesiyle, hiç konuşmadım, gülmedim, hatta üç dört dakika boyunca nefesimi tuttum.

Dans bitiminde bizim masalardan gelen alkış eşliğinde otururken annemin sevgi gösterisinde bulunmak için "Aman da benim oğlum koca delikanlı olmuş"

gibisinden bir geyik silsilesi altında beni yanaklarımdan öpmeye kalkıştığını hatırlıyorum. Dakikalarca tuttuğum votka dolu nefesim kadının suratına patlayacak diye korkarak kendisini itip gazinonun çıkışına doğru koşmaya başladım. Annem bu deparıma bir anlam veremediğinden arkamdan "Hemen de utanır eşek" diye bağırdı. Kumsalda, nefesimi dolunaya verdim. İçimde anlatılmaz bir coşku, kozalak kokusu onda kalmış, zambak bana sinmiş, dolunayda, yanağımı omzumdaki lekeye bastırdım...

Aradan geçen bir kaç yıl boyunca günler günleri kovaladı, kara ve hava kuvvetleri planlı tatbikatlarından bir kaç tanesini daha icra etti. Biz her yaz Tülaylar'la "asker ailelerine 20 gün müddetle tahsis edilen çadır yahut motellerden istifade ettik." Gerçi, mahallede hatta okulda da görüşüyorduk, okulun "kim kiminle çıkıyor" listesinde adımız birlikte geçiyordu, arada mektuplar, derste bulsun, "aklı uçuşun" diye kalem kutusuna gizlenmiş sarı güller, fotoğraflar, anket defterleri filan uçuşuyordu. Ama hiçbirisi kamptaki günlerimizin yerini tutamazdı. Bi kere olay yerinde deniz ve mehtap vardı, orkestra mütemadiyen "Kumsallar boyunca hep'i çalıp ilkgençliğimize fon müziği yapıyordu. En önemlisi artık Tülay'la ben, caz dan, kumsaldaki gitar muhabbeti çiftlerinin arasına "terfii etmiştik". Tülay'ın annesi arada bir "hırka getirdim yavrim" diyerek kontrol amaçlı devriye görevini icra ediyor, onun dışında olayımıza yıldız kümeleri ve o vakitler henüz hayatta olan Marmara Denizi'nden başkaca kimse karışmıyordu. Yakamozlar hadiseye kayıtsız, uzaktaki deniz feneri fevkalade efendi, martılar bu tarafa bakmıyorlar, asil hayvanlar. Ne kadar seviyoruz peki? "Kumsaldaki cümle kum taneleri kadar"

Nevar ki hayat, memur çocuklarına hep aynı aşk öyküsünü yazar. Öğretmen evlerinde, ordu sitelerinde, garnizonun çeşitli yerlerine dağılmış, yol su elektrik lojmanlarında, biyerlerde biyerlerde daha, ille yaşanır bu öykülerden. "Herkes çıkın acılı bir tabildot yemeği gibi"

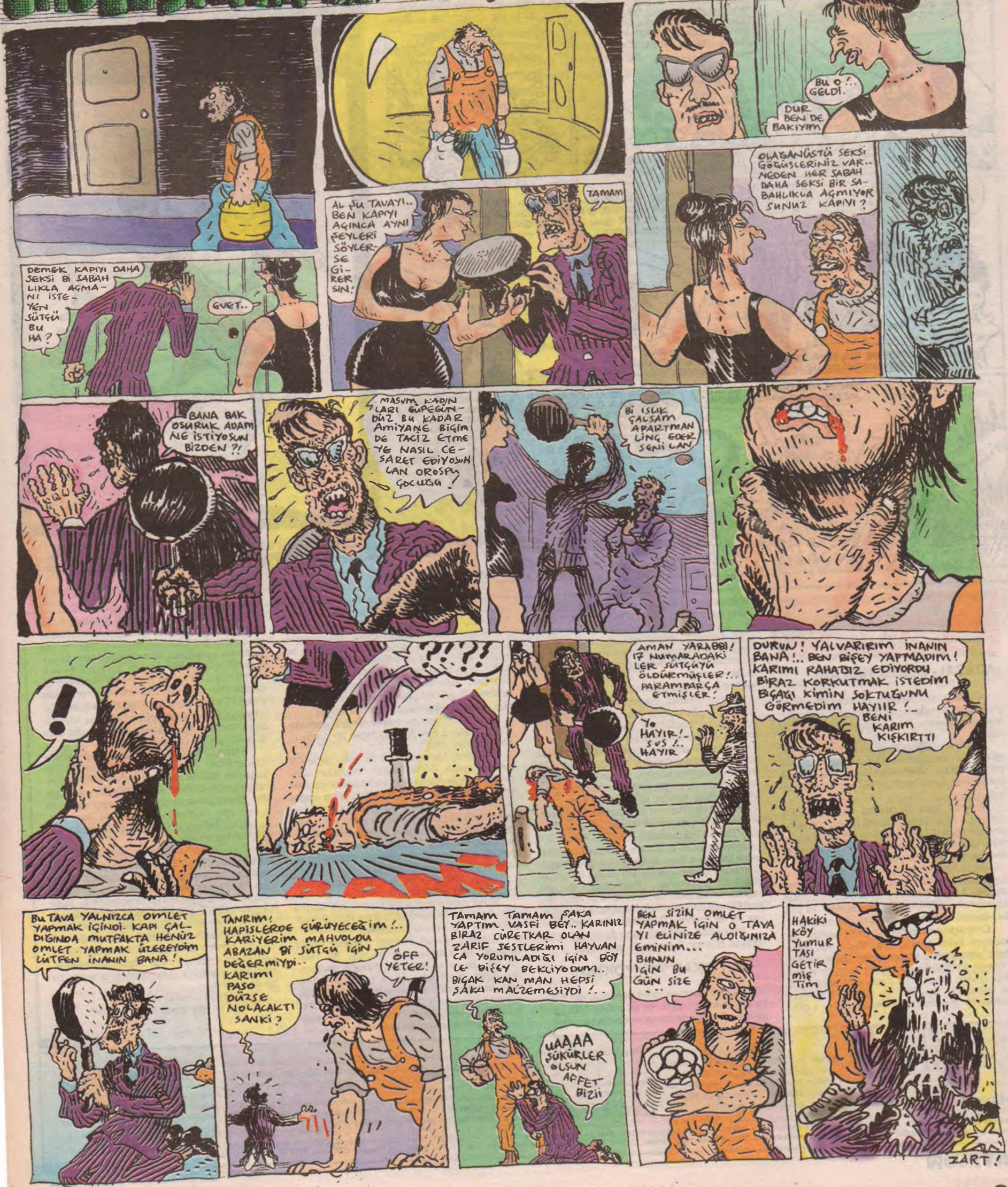
Annelerimiz tabildot kuyruğunda konuşuyor. Annem Tülay'ınkine "Malatya iyi yermiş ayol, doğunun Paris'i diyorlar, iyi yere çıkmış sizin tayın." dedi. "Lojmanları felan da güzelmış hem. Bloklar içde ağaçlarına bakıyormuş." Afferim o lojmanlara. Ne kadar da rahat konuşuyorlar. Ama normal tabi. Memur aileleri bir kaç tayin emrinden sonra alışıyolar böyle şeylere. Tülay ağlamış bütün gece. "Hep olur" dedi annesi... "Kolay değil okulundan muhitinden ayrılıyo çocuklar"... Unutmuşuz ama. Öbür tayin gelince de başka arkadaşlar için ağlanıp sızlanılmış... Bu başka ama lan... Anlamıyorsunuz... Bu seferki başka...

Votkalı kola içtim yine ben. Yıldız kümesi, bir bulut kümesiyle saklambaç oynuyor, martılar müteessir. Deniz fenerinin eski efendiliği kalmadı. Yakamozların hadiseye niye kayıtsız kaldığını ise anlıyoruz artık. Belki de soonadan olucaklara üzülmek istemiyorlardır. Arada neler konuştuk söylemiycem. Onlar bizim sırrımız. Hem olayın geçtiği yer itibarıyla askeri bir sır bile sayılabilir. Yalnız Tülay "Siz yakınsınız, günübirlik felan gelirsiniz yine kampa, buralarda başkalarıyla denize girerken beni unutma emi" gibisinden ilk aşkımıza final bir cümle sarfetti. Çok kızdım... Neydi yani, nasıldı yaa, biz o kadar da eşşöğleşsek miydik, nasıl unutayımı ki? Fazla bişey söyleyemedim ama... Dilimi votkalar düğümlemişti zaten. "Sen yokken naapıcam ki ben denizi" dedim. "Madem sen gidiyorsun, birisi alıp denizi de götürsün buralardan"

★★★

Şimdi, bu başka bir deniz... Kenarında ne kadardır oturuyorum acaba? Tolga tepemde dikilmiş, sırıtarak bana bakıyor. "Nedir hocam, denize karşı oturmuş gizem mi yapıyoruz" dedi. "Lavobaya diye kalktın, gidiş o gidiş. Gece vakti bi yerlere düştün zannettik, ne çabuk kelle oldun lan"... Aklım sıra, henüz ayık olduğumu kanıtlıyacak akrobatik bir hareketle yerimden kalkmayı denedim... Olmadı ama... Tolga "Dur len dur" diye gülerken koluma girdi. Sonra masadakilere doğru seslendi, "Ben arkadaşları yerine götürüp gelicem"... Kendime göre, ben de seslendim birilerine: "Birisi alıp denizi de götürsün buralardan".

İNSENDİĞİM BİR KAGSEK

Mehmet Ersoy

A small, stylized portrait of a man with dark hair, glasses, and a mustache, wearing a light-colored shirt. The portrait is set against a yellow background.

Uyandım...Vay be!
Perdeler yine
aynı...

Duvarlar , kapı, dolap , çekmeceler
yanımdaki adam... Hepsi aynı...

 A woman with short dark hair and bangs is sitting on a bed, looking off to the side with a thoughtful or melancholic expression. She is wearing a white, strapless, lace-trimmed dress. Behind her, a man with short blonde hair is lying down, facing away from her, partially covered by a white sheet. The background is a simple, textured grey wall. The overall style is that of a classic comic book illustration.

Herşey dün bıraktığım
gibi... Ben bile...

Neden gördüğüm her güzel şey rüya? Niçin baktan olan her şey değişmez birer gerçek acaba?..

Bugün işe gitmek zorunda mıyım? Ve her akşam bu eve dönmeye mecbur muyum?..

A close-up illustration of a woman's face. She is wearing a light-colored headscarf and has dark hair. She is looking slightly to the right with a somber expression. She is holding a lit cigarette in her mouth. The background is a textured, light green color.

Alıp başını gitmek niçin
sadece düşünürken kolay?
Niye bu lağım kokan
apartmanın barsaklarından
aynı sokağa çıkıyorum yine?

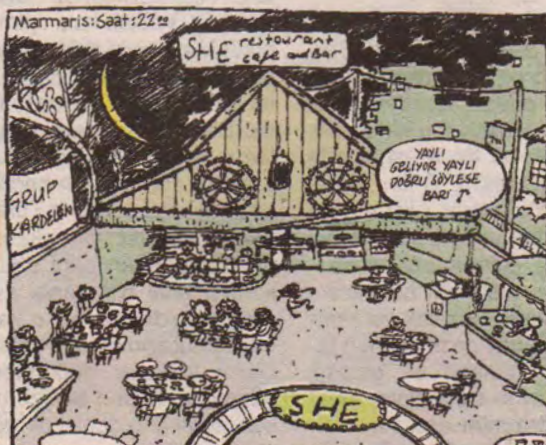
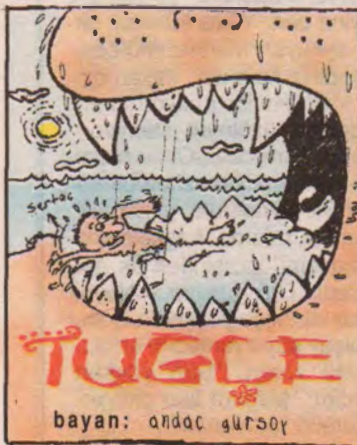

Çözüm yok. Gerçek bütün soruları
mı yutuyor. Bari dolmuşta biraz daha
uyusam, biraz daha rüya görebil-
sem diyorum ama...

BAYAN, /
ŞU ÜCRETİ
UZATABİLİR MİSİNİZ
HİŞT. BAYAAN!

Es, hayat bu. illa ki bi şekilde geçecek...

Geçen günüsü hayattaki ilk ve tek istek parçamın
çalınmasını sağlayan tombul bağlamacıya teşekkürler.

ROLLING STONES EYLÜL'DE İSTANBUL'DA

Ünlü Rock grubu Rolling Stones, 19 Eylül'de istan- bul'a geliyor. Grubun "Bridges to Babylon" adını taşıyan turnesi kapsamında yapılacak konser, Ali Sami Yen Stadyum'un da gerçekleşecek. 19 Eylül tarihli bu konserin bilet fiyatları ise şöyle; kapalı ve numaralı 15, saha içi 12, Açık tribün 7,5 milyon TL'si.

261 + 8 HAFTA = 5. YIL
AC/DC ★ MOTORHEAD ★ BLACK SABBATH
GELSİN!

SAÇLARINIZ KEMERİMİ
SÜSLEYECEK

-ADASAL- BLUES TINILARI

Güzel bir tatil geçirdim. Bu sefer belki de bu yüzden hayatımda hiç bir tatil sonrası kadar çizmek istemiyorum. Kısa ama en öz tatili geçirdim.

Yol öyle bildiğiniz Bodrum, Marmaris, Antalya gibi Turizm üçgenine hiç buluşmadım... Öyle çehresi turizm adıyla kapitalist talana peşkeş çekilmemiş, bakir ve doğal bir yer de tatil yaptım.

Buranın adını hiçbirinize vermeyeceğim. Sadece 4 tarafı denizle çevrili bir yer olduğunu söyleyeceğim. Çünkü oralarında Bodrum yolzu- ğuna dönmesinden korkuyorum. Sakin merak etmeyin çok sıkıcı bir yer.

Of tatilden sonra işe tekrar başlamak ne zor. Daha şimdiden bazı şeyleri özledim... Şarap gibi, bal gibi kavun ya da doğanın en güzel ürünlerinin eşliğinde rakı yudumlamayı ve pırıl pırıl denizde süzülmeyi çok ama çok özledim.

Oraya gelmemizi öneren Üniversite'den arkadaşım Selim Karadanaya, "Panik yok halle- deriz" ada sözünü yaşam biçimi haline getiren Hüseyin Pehlivan'a (Orada bir büte de inanmaz şeyleri başaran bu insan aynı zaman- da da taksicilikte yapıyor... Ve İstanbul'a dönme- mizden bir gün önce taksi tutmak isteyen 4 gen-

ce "çocuklar siz arabayı alın benim bir isim var. Yarın işiniz bitince arabayı bırakırsınız " deme- sini unutamıyorum... Gene orada tanıştığımız abisi Gürsel.... "Koreli"nin rakı, balık keyfi.... Ayazmada'ki dostların çardak altındaki nefis tes- sisleri ve Kartal'dan oraya göçen Oktay Bey'in sıcak dostluğu.... Tuna ailesinin kahvelerinin keyfine.... Sonsuz teşekkürler.

Ayrıca tertemiz ve serin tuzlu deniz, şaraba, rakıya, bal gibi kavuna, üzüm, zeytine minnet- tarlık dolusu teşekkürler. Dilerim o ada'ya kah- rolası kapitalist sömürdenler girmez....

Doğayı mahfeden emperyalist çok uluslu şirketlere, onların işbirlikçi yarıdakalarına karşı direnen Bergama köylüsü ve onlara destek ol- mak için tarlalara inen yurtsever devrimci genç- lere.. İncirlikte Yankee sömürsüne karşı çıkan (şairin şiirinde "Paranın padişahlığını/Karanlığı- nı yobazın/ve yabancının roketini yenecek.." de- diği) Türkiye işçi sınıfına.... BİN SELAM.

(Bergama da ki dineşte sesi, müziğiyle ey- lem'e katılan ve bunu hiçbir medya grubuna gö- rünmeden içinden geldiği gibi yapan Haluk Le- vent'e de teşekkürler.... Samimiyetin için çok sağol.... İlk karşılaşmamızda sana bir ufak rakı ya da köpek öldüren (Güzel Marmara şarabı) ik- ram etmek isterim... Gerçekten çok sağol)

Ve ve hâlâ ilkel insanların da olduğunu ka- nıtlayan Mümtaz Soysal'a da bin selam..

BİR ÇIKAR YOL YOKMU?

Tatilden sonra dergi'ye dönünce, işin başı- na oturmak güçleşiyor. İyi bir yer de tatili (ger- çekten) değerlendirebilmenin de coşkusu ile as-

lında bir hayli enerji de yüklüyüm hani.... Ama o kağıdın başına geçtiğimde içimdeki büyük istek- sizliği yok edemiyorum. Oysa İstanbul'dan uzaklaştıktan sonra ve dönerken inanılmaz bir coşku ile "Haydi be toparlanın acap işler yapa- cağız" diye haykırmak geliyordu. Fakat büyük şehirdeki anlamsız koşuşturmanın ardındaki üretimsizlik ve rant çılgınlığı ve o insanı mahfe- den surat ifadeleri herşeyi bombok ediyor.

İçimdeki coşkuyu haykırmaktan korkuyo- rum.... Hatta o bakışlar yüzünden bu coşku- dan bile utanıyorum.

İlk döndüğüm günlerde ilk şoku gene TV haberleri yaptı. Gene Sibeller, Viagra'lar, Clin- ton'un şeyinin maceraları ve habersiz kalmak. Hiçbirinde ne Bergama'dan Akkuyu'ya doğru yürüyen ilerici gençler ne de emperyalizme dire- nen İncirlik üssündeki işçilerin grevi vardı. Her kanalı Amerika'da eğitim görmüş kelli felli he- ber müdürleri kafayı takmışlar Sibel Can'ın dol- gun varucuduna ya da Ajda'nın faili mechl bir fa- re tarafından ısırılan bacağına.

Kafam karmakarışık ve sinir doluyum. Artık bıktım bu kahrredici sahte oyundan...

Şimdi sizlere büyük medya'nın (tabi sözüm ona alternatif olduğunu iddia eden itiracı med- ya'nın da) yer vermediği haberler;

-Tüketici Hakları Derneği Yabancı sigara tüketme me kampanması başlattı. 30 Tem- muz'da yapılan açıklama da "Tekel'in özelleş- tirilmesiyle ülkemizdeki sigara pazarının tama- men yabancı tekelinin eline geçeceğini" belir- ten dernek başkanı Onursal Özb ek, tüm tüke- ticilere çağrı da bulundu "Yabancı markalı siga- raları tüketmeme tercihini kullanın!"

-Ege köylüleri 5 Ağustos'ta Bergama'da bir miting yaptı. Köylüler, özelleştirmeci partilerin ve onların kurduğu hükümetlerin IMF'nin tali- matlarına uyduğunu, tarımı gözden çıkardıkları- nı vurgulayarak, Bergama'da dünyanın en kali- teli pamuk, en kaliteli zeytinyağı üretilirken dı- şardan pamuk ve yağ ithal edilmesini protesto ettiler. "Tarıma sahip çık, Türkiye'ye sahip çık" adıyla yapılan miting katılan Bergama köylüsü, daha önceleri de siyanürle altın arayan Euro gold adlı şirkete de karşı çıkmıştı.

-Haluk Levent, 28 Temmuz'daki konserinde "Geçenlerde çevre günüydü, Milletvekilleri Boğaz'da gezi düzenleyip havyar yiyerek kut- ladılar çevre gününü. Akşam altı olunca da git- tiler. Ancak çevreye, gerçekten saygı duyan ve bunun için mücadele edenler de var. Ber- gama'dan Akkuyu'ya yürüyen öncü gençliği kut- luyor ve destekliyoruz"

-Türkiye'deki Amerikan işyerlerinde Türk Harb-iş Sendikası üyesi 1800 işçi, 28 Tem- muz'dan bu yana grevde. İzmir, Adana ve An- kara'da yapılan bu grevlerle aynı zamanda Amerikan emperyalizmi de lanetleniyordu. Buna karşılık ABD'li subaylar terör hareketleriyle grevci işçilere fiili saldırılar da bulunuyordu.

İşte bunların hiç biri haber olamıyordu. TV haber merkezlerinin aklı Sibel Can'ın kalçalarına endekslenmişti... İşte bu yüzden İ- stanbul'da ki bulanık surat ifadeleri enerjimi bir an da alıyordu.

Haydi biraz umut biraz umut....

Tık tık tık Hey orada kimse var mı?

HBR
Maymun

20 Ağustos 1998 Perşembe Sayı: 220

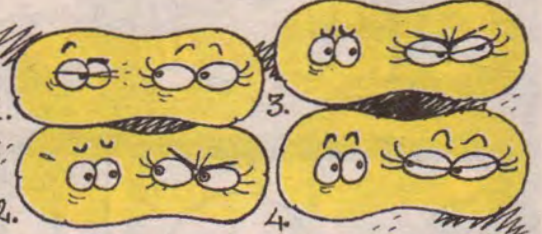
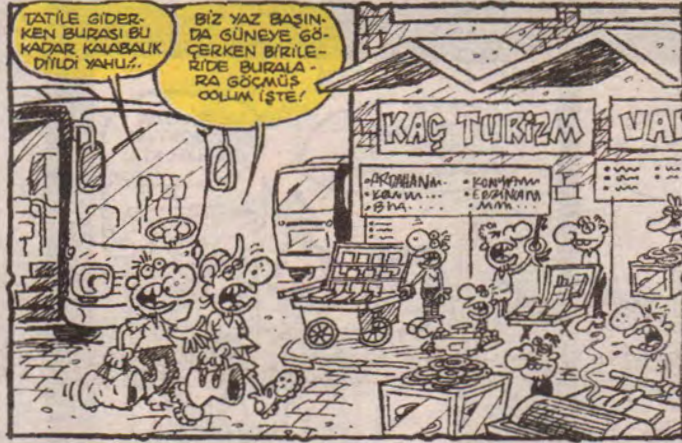
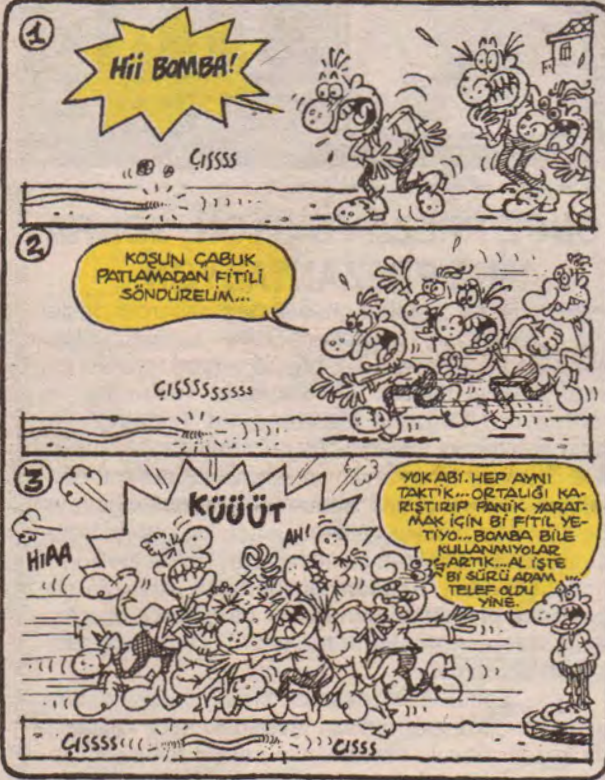
DÖRT M
Basın ve Yayıncılık LTD. ŞTİ. Adına:
İmtiyaz Sahibi: Ergün GÜNDÜZ
Yönetim Kurulu Başkanı: İrfan SAYAR
Yazışlırlı Müdür ve Müesseses Müdürü:
Muammer BARUTÇU

Yazar çizimler: Emrah Ablak, Uğur Aktaş, Alper Atalan, Atilla Atalay, Oktay Can, Hakan Çelik, Latif Demirci, Uğur Durak, Abdülkadir Elçiçoğlu, Rami- ze Erer, Mehmet Ersoy, Ergün Gündüz, Doğan Güneş, Andaç Gürsoy, Reha İnan, Oğuzhan Kayan, Meral Onat, Ayşe Onal, İrfan Sayar, Osman Şa- yan, Yavuz Taran, Arda Turac, Kenan Yazar, Grafik Tasarım: Rıza Küleğec, Bilgisayar Tasarım: Tamer Önder, Arşiv: Savaş Balcı, Ofis Sorumlusu: Cevdet Kılıç, Yönetim Yeri: H.B.R. Maymun Dergisi Zafer Sok. Manuel Apt. No: 11/4, 80220 Pangaltı-Şişli/İST Tel: 234 46 69, 230 68 17, 230 48 64 Fax: 231 17 58 / Elektronik Posta Adr: hbrmaymun@superonline.com ISSN - 1300-5812 Basım Yeri: Dünya Yayıncılık A.Ş. Dağıtım: Bir-Yay A.Ş. HBR Maymun Dergisi'nde yer alan yazı ve karikatürler için alınmadan yayımlanamaz. Yazar ve çizimlerin ürünleri temel alınarak sahneye eser konulamaz, radyo TV ve gazino programları için şov, skeç v.b. hazırlanamaz...

ABONELİK KOŞULLARI: Amerika (Uçak): 1 yıllık abone bedeli- 100\$, 6 aylık abone bedeli- 50\$ Avrupa (Uçak): 1 yıllık abone bedeli- 105 DM, 6 aylık abone bedeli- 50 DM, Yurt içi (posta): 1 yıllık abone bedeli 7.600.000 TL, 6 aylık abone bedeli 3.900.000 TL. Banka Hesap numarası: Türkiye İş Bankası Pangaltı Şubesi: 631078 Döviz hesabı: DM için: 517734 İş Bankası Pangaltı: USD için: 517748 İş Bankası Pangaltı.

TEAM KIRIKLARI

HAKAN SELİK

Biz bi yık sız lar

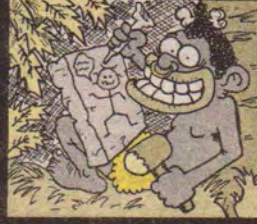

CEYHUN Osman Şayan - Ramizo Erer

KARIKA YERLİ

Reha İNAN

PAMİR İN YERİ

PAMİR PAPYON

Gazeteci Yazar - Bir Sevgi İnsanı

ÖNCE PREZANTASYON, SONRA YİNE PREZANTASYON...

Tropik bir İstanbul gecesinden gabardin düşer çalmak için Hermakent Sanat Sarayı'nda toplandık. Gözlerinden büyü vizyon ışıltıları yayan değerli fütürist "**Mc Raynold Tarumann**"'ın, "**Milenyum Çağında Management Training**" konulu seminerini college öğrencisi hevesiyle dinliyoruz. Tarumann'ın deneyimli referansıyla sadece gözlerimizi kamaştırmıyor ayrıca ruhlarımızı da geleceğe etkileyici tarzıyla taşıyor. Check-list'ime en vurucu detayları eklerken şu sözleri beynimde yankılanmaya başlıyor: "**Kredibil bir gelecek düşünüyorsanız önce profilinizi pembe bir çerçeveye oturtun ve içindeki resmi kendiniz çiziniz!**" Tanrım ne radikal bir saptama!

Editörümün hassas dirsek darbelerindeki uyarı tonajına aldırmadan tavandaki spot ışıklarında kaşmir dokulu hayallerimin peşine takılıyorum... "**Hemşeri vizesiyle**" global tatsızlıklardan rafine edilmiş bir İstanbul... Paris standardında şehir vergileri, varoşalitesi düşük semtlere uzanan çift katlı otobüslerin şirin hırıltısı, Londra keyfini veren cadde cadde dolaşan dondurma arabaları ve on dola- ra çimleri biçmek isteyen Seattle yaramazı çocuklar...

"**Kırmızı bültenle aranan esmerlerin**" yattığı gustoyla kampanyasız tanıtım olanakları, FBI tarafından kara listeye alınan Tanzanya katliamında adı geçen vatandaşlarımızın dirilttiği "müthiş Euro-Türk" atmosferi...Dünya borsa krizine ayak uyduran soft ekonomi trendlerimiz ve Wall Street'ten bozma Tahtakale sendromları...

Mr. Tarumann sözlerini bitirip açık büfeye yöneldiğinde omuz temasıyla yaklaşıp bu prezantabil fikirlerimi kendisine açmak istiyorum. Bana; "**Sevgili dostum, seminer sona erdi. Yine de gerçekten vurucu başlıklardan bahsetmemi istiyorsanız 500 doları daha gözden çıkartmalısınız**" diyor. Ordövr tabağına hızla saldırışını ilgiyle izleyerek kendisine hak veriyorum. Yanımda 500 bozuk yok, acaba yemek kartı kabul eder mi?...

CLINTON... O DA ANA KUZUSU!

Bazı lanet deneyimler hepimizin başına bela olmuştur, fakat bu "**dünyanın nükleer gücünün şifrelerini elinde bulunduran adamın**" başına gelince konu biraz deforme oluyor. Clinton... Tüm eyaletlerde işsizlik oranını düşüren o beyaz saçlı romantik. Kedisi Socks'a kendi eliyle mama yedirecek kadar duyarlı, buzdan dişlerin değişimi arzulayan polit timsahı Yeltsin'i kahkahalara boğan hınzırı... Saksafonuyla, rap'in dışına çıkamayan afro halkına caz ezgilerini sevdirmeye çalışan fedakar lider...

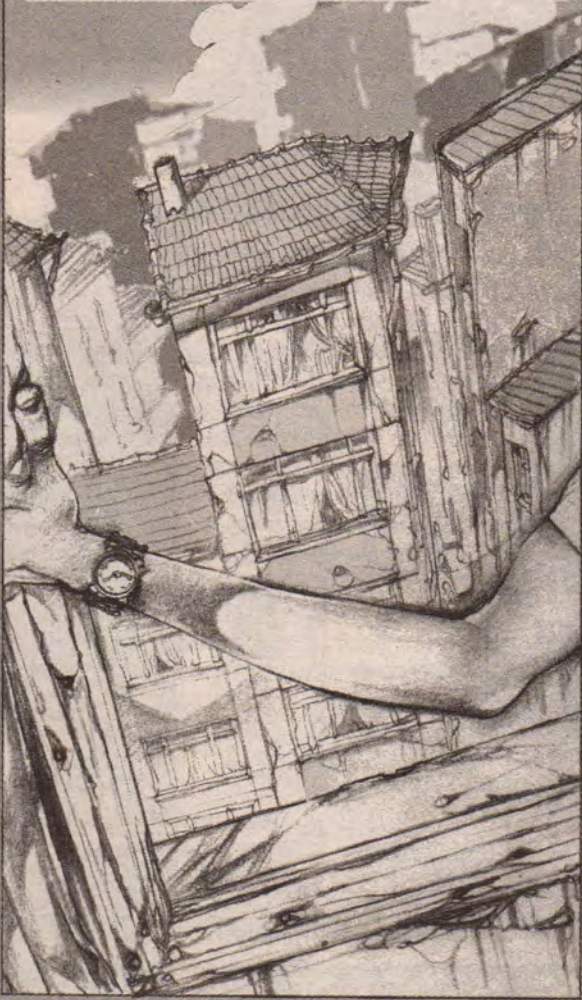
Ben hep onunla oldum, onunla yaşadım kendimi. Şehitlerinin ardından ulusunun matemini gözyaşlarıyla karşılayan bir başkanın hüznüyle kahrolmayı öğrendim!

Belki de skandallarına sahip çıktığımdan, kaderine "partner" olduğumdan acısını yüreğimde hissettim. Onun da bir ana kuzusu olduğunu unutmadan aldattım ben de... Oh, Clinton! Dostum, bırakma bizi ... Affet!...

ALPER ATALAN

Aşkim...

Bu eve taşındığımdan beri, inan yalnız seni sevdim...

Sana açtım perdemi,
sana açtım gönlümü...

O küçük dairede yapayalnız, kirden günahattan uzak...

Saklarsın
saflığını
güzelliğini,
biliyorsun
alem
tuzak...

Kedisinden başkasına bakmadı,
damdan balkondan sarkmadı...

Ruhu ar, kir
görmemiş bes-
belli, beni bura-
da yaptı deli...

Akşam çekilir perdesi,
uykuya dalar gönlümün
perisi...

Ah, sen ışığını söndürüp,
yattığın anlar...
Alt kattaki aşüfte kırta sırta
çıkır...

Pencere orospusu, kenarın dilberi...
Kapı kapı dolaşır, sonra verir, önce
bakışır...

Hele ki
iki kaş
göz et,
kaldır
salla bir
parça et...

Orospu
dünden
razı ,
emrine
amade
poposu
ağız...

Yok inan
onda
gözüm,
sanadır
her
sözüm..
Gel gör
ki
kapımı
tıklattır,
aklımı
donum-
dan
fırlattır...

Bir de azgın
ki, eline
düşmeye
gör...
Ya sarhoş
olursun ya
likör...

Orasından ister,
burasından
ister..
Ne gözü doyar,
ne hevesi
biter...

Ama inan bana a canım,
her iş bitimi pişmanım...

Sabah gözlerine bakarak, benimki hep aynı nakarat...
Ah, nasıl yaptım ben sana bunu...
Nasıl kokladım üstüne onu...

Kadere küser, vazoyu kırar, duvara vurur, perdeye ağlarım...

Sen hiç kirlenme meleşim, hep orda kal...
Ne el değsin sana ne de dal...

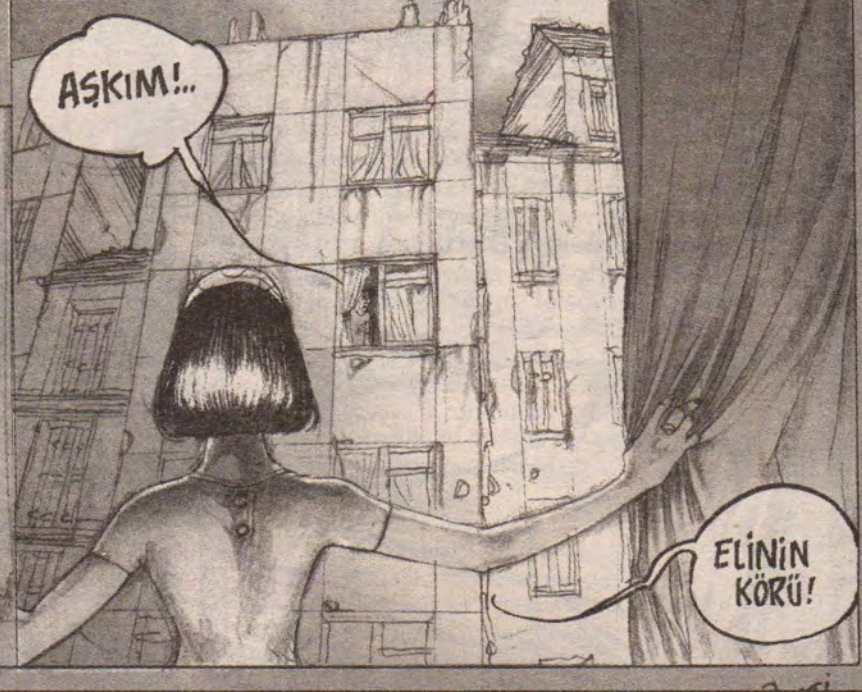
Bir gece yine çaldı kapımı o kenarın dilberi...
Bastım tokadı suratına, yol-ladım gerisin geri...

İhanet yok artık, kalbimin sahibi, Sen gibi temiz kalmalı seni de seven kişi...

HADI LEN!

AŞKIM!

ELİNİN KÖRÜ!

3. sayfadan devam

Ama Diana'nın taziye depreminin en önemli sarsıntısı Kraliçe üstüne olmuştur. Bunca yüzyıllık kutsal İngiliz Kraliyeti, Lady Diana'nın ölümü ile ilk kez tartışmaya açılmış durumda.. Ve düzenlerinden MI6 ajanının itiraflarına rağmen bir an bile kuşkuya düşmeyen İngilizler artık kendilerine soruyorlar. "Kraliyet'e artık bir son versek mi?"

Kraliçe dünyanın en zengin kadını. Elbette öyle, çünkü İngiliz yasalarına göre, bu dünyadan miras bırakacak kimse bulamadan göçen adı vatandaşlarının sahipsiz mal ve mülkleri Kraliçe'ye kalıyor.

Gerçi İngiltere'de hiçbir mal varlığı kalmasa, tek bir sanayii bacası tütmese bile dert değil. Sadece Kraliçe'nin sarayı görmeye gelen turistlerle, sonu olmayan dil okulu öğrencilerinin bıraktıkları para şu haliyle İngilizleri yüz yıl işsiz ve güçsüz geçindirecek durumda. İnsanın içinden bir Kraliçe bulup, TBMM binası yanında saray yapası geliyor..

Bu ömür boyu güvenli gelirin rahatlığından olsa gerek, İngiltere'de Türkiye'ye rahmet okutacak bir bürokrasi var. Ve hani Türkiye'de adamı bulup kısaltacağın türünden değil. Çünkü İngilizler'de adamı bulmak diye bir kavram yok. Onlar her işi sakın sakın yapmaktan yana olduklarından hayata ilişkin hiçbir aceleleri yok. Doktora gitmek için bile en iyimser tahminle üç hafta sonrasına randevu alınabiliyor. İmtiyazsız sosyal devlet olmanın da hikmeti de bu yavaşlıkta gizli galiba!

Ayşe ONAL

KÖTÜDEN ÖTE, ÖTEDEN DE İLERİ SANAL İNSAN

O bir kendisi şahane insan... O internetin geyik dehlizlerinde komparsita yaparken daha Topkapı sarayının inşaatına başlanmamıştı. Daha küçücükken bile Eflak ve Boğdan'da gizli olarak internete sızıp nizam-ı alem-ül chat der-yalarına yelken açmıştı...Siz o zaman zigottunuz...Bilmessiniz... Veeee... Artık geliyor...Geldikçe gelesi geliyor...

Onundehası richterleri çatlatır, vi-danjörleri burkar... Chat aleminin tüm mağdurlarını daha mağdur etmeye az önce and içti...Yemin Törenin de Mü-zeyyen Senar la Bessame Muço yu söölerken gözünden yaş geldiği riva-yet edildi...Bu asılsız haberi yalanlar-ken konukları zayı edip orkestrayı yaktı, davulcu yu böldü de yedi...

Tüm yezid ve melun chat geyikçi-lerinin en bi kankası Lazer Teyze bun-dan gayri bu köşede

İnternette kendisine mutedil dalga-lar halinde gelen e-mailleri cevapla-cak...Burada muhtelif chat hesaplaş-

ması, bulaşma, sündürme ve çekti-m e-maileşmelerine tanık olacaksınız...Hepinizi göz göre göre şahit yaza-caz... Kendisine ulaşmanın tek mede-ni yolu: lazerteyze@yahoo.com

Gönderilen her e-mail Laze-r Teyze'nin itinasına mazur kalacak v-cevaplanacaktır. Öyle belli bir sevi-yi tutturuyum, kralından döktürüyün-sidiğimi Lazer'le yarıştırmam gibi l-debelenme nafiile olacaktır. Laki-zör... meze eder.. utandırır.. bilmem.

ONUN İÇİN NE DEDİLER?

Ben Lazer Teyze gördüm.
Hapatit Celasun News
Gerda Firdevs Cani

Kendisi ile son görüşmemizden bu ya-na, bakış açım kayboldu, yaşama se-vincim bana küstü, klorofilimi yedim.

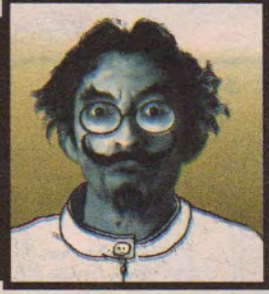
Washington News Höwst Hits
İlcare Förv

Seyrelterek alındığı takdirde hoş bi i-san, emzikli ve hamile kadınlara tatb-edilmemeli.

Kasıtlı Woyvoda Atb.NF.Kısımlı
2.çeper4.pisyedili Ört Kmtlığı.
Humus Samuel Tınış

Yaaa... Kaşlarınızın arasına yiyin-lazeri, görürsünüz artık.)

Delikanlı psikolog, eski futbolcu
HAŞMET ABI
FÜTBOL
VE...

KONUK YAZAR ALİ ŞEN YAZIYOR FENERBAHÇE ORKESTRASI KURULACAK MI?

Simdi Bodrum'daki sahane villama taraftarlar benimle konuşabilmek için gelip gittikçe çimler eziliyor, bahçemdeki hayvanlar tedirgin oluyordu. Ben de baktım böyle olmuyor, internet sırtlarına sahane bi site kurdum, oraya e-mail atmalarını söyledim bu kisilere. Nitekim bir çok e-mail geliyor şimdi bu siteye. Diyorlar ki "Baskanım- internette bana baskan derler- Galatasaray tribünde orkestra kurdu, vur patlasın çal oynasın yaparak takımı costuruyorlar. Biz ne zaman orkestra kurucuz". Simdi ben de cevap olarak "Fenerbahçe tribünlerinde Borazan Kamil, Düdük Necmi, Defdef Cevat, Davul Niyazi lakaplı bir sürü insan vardır. Bu kişiler bir araya gelince zaten orkestra olmus olur" diye saka yapıyorum. Çünkü bu orkestra meselesi benim başkanlığım döneminde akıl edilmiş, ancak ben müsaade etmemistim. Aynı şekilde bugün Aziz baskan da etmemelidir. Çünkü orkestra "çok seslilik" demektir. Tribünde orkestra olursa her kafadan bir ses çıkar, camia bölünür. Ben Fenerbahçe kulubunu kendi çiftliğim gibi yönettiğim için biliyorum, her kafadan bir ses çıkması iyi değildir. İlle de kurulacaksa, askeri bir bando kurulmalıdır. Askeri bando disiplinli olur, bütün enstrümanlardan tek ses çıkar. Ayrıca hakemlerimizin çoğu da askerdir. Böylece onları teşir altına almak kolaylaşır. Söz askerden açılmışken göreve yeni gelen Kıvrıkoğlu pasamızı da tebrik ediyorum. Pasam, laiklik kadar önemli bir diğer mesele de asker kökenli hakemlerimizin tarafsız yönetim göstermesidir. Bu konuda da elinizden geleni yapacağınızdan süphem yoktur. Tekrar tekrar tebrik ederim.

FENERBAHÇE'NİN SANLI TARİHİNDEN BİR ANI
1917 yılında Fenerbahçe kulubu işgal kuvvetlerinin takımlarıyla maçlar yapmakta, bu maçlarda aldığı galibiyetlerle de hakımıza zafer coskusu yasatarak moralleri yüksek tutmaktadır. Yine önemli bir maç öncesi İngilizler Fenerbahçenin topunu patlatırlar. Bunun üzerine o zamanki teknik direktörümüz, Ali Sen'in dedesini çağırıp der ki: "Mehmet Asteğmen, top olmadığı için antreman yapamıyoruz. Git bize top bul. Harbin kaderi bu topa bağlıdır." Simdi hakikaten de harbin kaderi o maçın kazanılmasına bağlıdır. Ali Sen'in dedesi aldığı emir doğrultusunda İstanbul'un tek Adidas dükkanına gider. Satıcı der ki "Para pesin, kırmızı mesin." Ali Sen'in dedesi de o gece karsılıksız çek hazırlayıp satıcıya verir, topu alır. Fenerbahçe, Ali Sen'in dedesinin getirdiği topla antreman yapar, maça çıkar. İlk yarıyı yenik kapatırlar ama Ali Sen'in dedesi devre arasında futbolcularla bir konuşma yapar, teknik direktöre müdahale edip oyuncu değişiklikleri yapar, ikinci yarıda maçı kazanırlar. Yıllar sonra o karsılıksız çek satıcının torunları tarafından Ali Sen'e getirilmiş, Ali Sen de satıcının parasını ödemistir. Ali Sen daha sonra karsılıksız çeki o zamanki yöneticilerden Erol User'e vermiş, hatırlayacağınız gibi bu kisi geçen yıl çek sahtekarlığından tutuklanmıştır.

NE ZAMAN ALİ SEN KADAR OLAMAYIZ
Yeni yasama dönemine kadar olamayız... Sonra belki...

Osman ŞAYAN

H.B.R. Maymun

MERT ATA YALTIRIK

mizah ödülleri

**serbest konulu
karikatür yarışması**

Dergimiz çalışanlarından, arkadaşımız; "Uyuyan Şair" Mert Ata Yaltırık anısına, ailesiyle birlikte iki yıl önce düzenlemeye başladığımız geleneksel mizah ödülleri, sizlerin de ilgisiyle üçüncü yaşına basıyor. 1996 yılında "Oysa bunca trafik kazası, bunca ölüm bir ulusun kaderi olamaz" diyerek yola çıkmış ve yarışma konusunu "Trafik" olarak belirlemiştik. Geçen yıl da yine trafik kazaları gibi yoktan ölümlere sebep olan "Uyusturucu" konusunda çizmenizi istemiştik. Bu yıl ise yarışmaya katılacaklara herhangi bir konu sınırlaması getirmiyoruz. **Başka bir deyişle, bu yılki yarışmanın konusu "serbest".**

Mert'in anısını yaşatmak ve yüzlerdeki gülümsemeyi paylaşmak için herkesi, **önümüzdeki yıl uluslararası hale getirmeyi planladığımız**, bu büyük, geleneksel çizgi şenliğine davet ediyoruz.

Sevgi ve dostlukla gülümseyerek ...

HBR MAYMUN

Son Katılma Tarihi: 5 Ekim 1998,

Başvuru Adresi: HBR Maymun Mizah Dergisi Zafer Sok. Manuel Apt. No:12/11
D:4- 80220 Pangaltı/İST. **Bilgi için:** 230 68 17- 234 46 69

ÖDÜLLER:

Birincilik ödülü: 400 milyon

İkincilik ödülü: 250 milyon

Üçüncülük ödülü: 150 milyon

ve HBR ÖZEL ÖDÜLLERİ

Jüri Üyeleri:

Jüri Başkanı Semih Balcıoğlu, Behiç Ak, Latif Demirci, İrfan Sayar, Ergün Gündüz, Murat Yaltırık, Atilla Atalay, Ramize Erer.

KATILMA KOŞULLARI

1- Mert Ata Yaltırık Mizah Ödülleri çerçevesinde düzenlenen "serbest" konulu karikatür yarışması tüm karikatürcülere açıktır.

2- Yarışmaya gönderilecek karikatürlerin çizim tekniği serbest olup, renkli veya siyah beyaz çalışılabilir.

3- Gönderilecek karikatürlerin yayınlanmamış ve daha önce bir yarışmaya katılmamış olmaları gerekmektedir.

4- Katılımcılar en fazla üçer eser gönderebilirler.

5- Gönderilecek karikatürler en fazla 30 X 40 cm boyutlarında ve paspartusuz olacaktır.

6- Eserler, postada kırılmayacak şekilde zarflanmalı ve rulo yapılmamalıdır.

7- Gönderilecek her eserle birlikte, katılımcının adı, soyadı, kısa özgeçmişi, adresi ve telefon numarasının belirtilmesi gerekmektedir.

8- Yarışmaya katılan eserlerden derece alanların HBR Maymun Dergisi tarafından kullanım hakkı saklıdır. Derece alan eserler dışındaki karikatürler, yarışma bitiminden sonraki bir hafta içinde

eser sahibi tarafından bir mektupla başvurulduğunda postayla geri gönderilecektir.

9- Ödül alan eserlerle birlikte, jüri tarafından seçilen diğer karikatürler yarışma anısına hazırlanacak bir kitapçıkta toplanacaktır. Söz konusu kitapçık, içinde eserleri yer alan karikatürcülere yollanacaktır.

10- Karikatürler en geç 5 Ekim 1998 tarihine kadar postaya ya da elden belirtilen adrese ulaşmış olmalıdır.

11- Postada meydana gelecek gecikme, kaybolma gibi herhangi bir aksaklıktan HBR Maymun Dergisi sorumlu tutulamaz.

12- Son teslim tarihini izleyen bir hafta içinde seçici jüri toplanacak, yarışmada dereceye giren ve sergilenmeye değer bulunan eserler HBR Maymun Dergisi'nde ilan edilecektir.

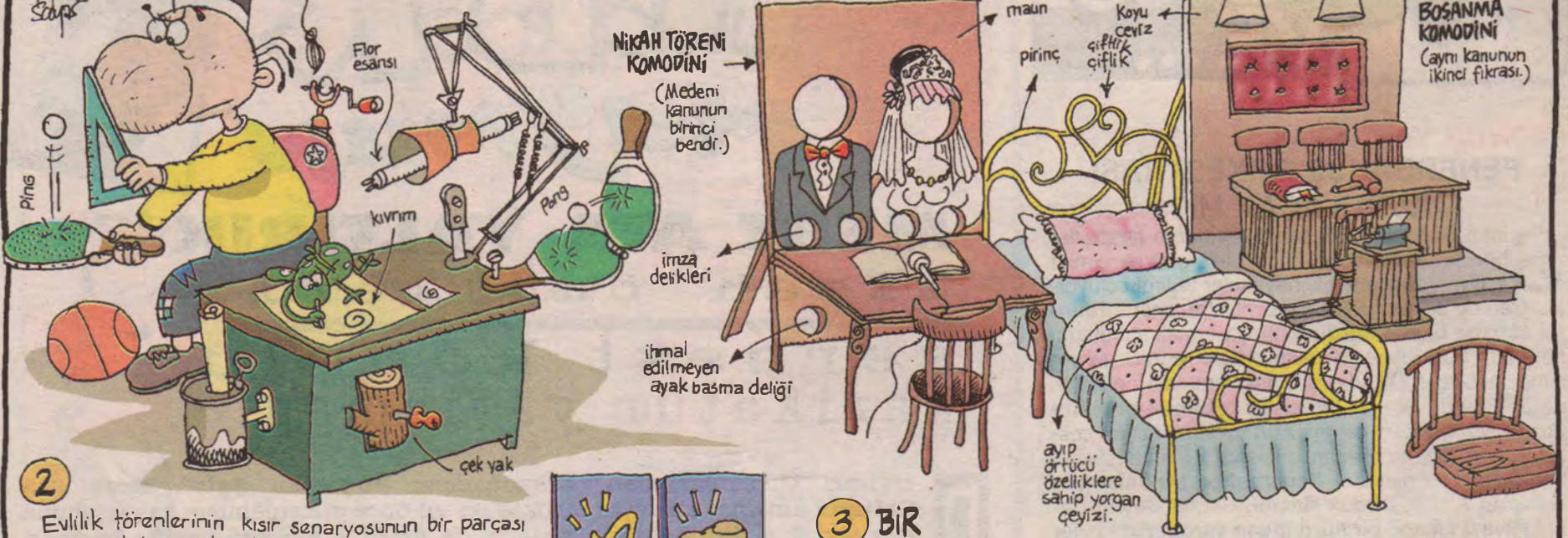
13- Yarışmaya Dört M Basın ve Yayıncılık çalışanları ve jüri üyeleri katılamazlar.

14- Yarışmaya katılan çizimler tüm bu koşulları kabul etmiş sayılırlar.

porof: ZİHNİ SINIR dÜNYANIN EN İLERİ ZEKALİ GERİSİ

* EVLENME TÖRENLERİNİN ARTTIĞI ŞU GÜNLERE BİR YENİ SOLUK GETİRECEK 3 PROCE...

1 TAM TAKIM BİR EVLİLİK MOBİLYASI PROCESİ: (yıldırım aşkı için.)

2

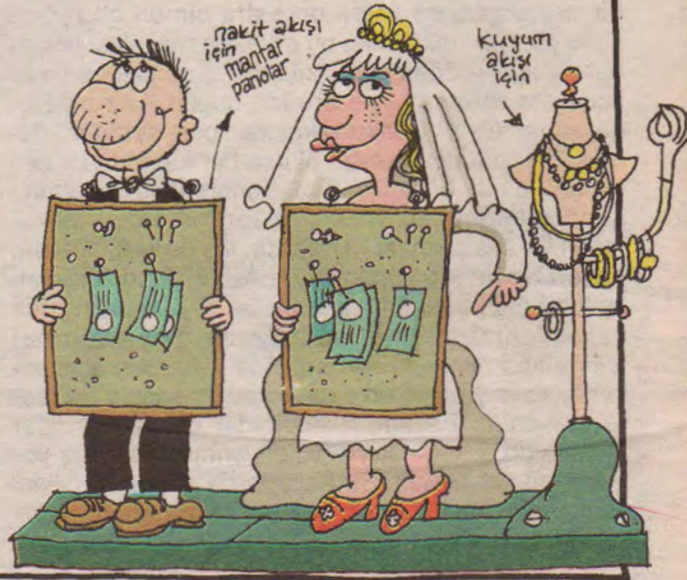
Evlilik törenlerinin kısır senaryosunun bir parçası olan ayak basma hareketine ışık tutacak bir **ELEKTRONİK AYAKBASMA AYGITI** procesi düğmelere basınca ışıklı panolar yanar. Böylece masa altına eğilmeden rahat izleme olanağı elde edilmiş olur...

3

BİR TAKI MERASİMİ procesi:

BEYİN TAKINTI Sİ.
Neden Nikah törenlerinde kadın şahit göremiyoruz? Evlilik müessesesinde kadın-lara olan güven-sizlik daha mı fazla diye takıldı kafama.

GELDİK PARA KONUSU SIKICILIĞINA:

2. Bölüm...

Şimdi siz cebinizden 175 bin lira ödeyip dergiyi aldığınızda işte o 175 bin liranın başına neler geliyor neler aklınız şaşar. Bi defa kafadan 1750 lirasını zaten siz devlete vergi olarak ödemiş bulunuyorsunuz. (Çünkü buna%1 K.D.V. dahildi) Geriye ne kaldı?Yap hesabı:173.500TL... Bunun yarısında dağıtım aldımı sana. Onlarda Kendi alanlarında paylaşım yapıyorlar tabii ki. yok bakkala çakkala akar yakıt çalışanlarına sigortalara vs. Neyse elalem ne yapar ne eder beni ilgilendirmez şahsen. Biz öbür yarısına devam edelim. Ne kaldı? 86.625 Lira. Dört M'in stok kağıdı olmadığı için İzmit'e sekaya gidiliyor. Kamyon tutuluyor.Efendime söyleyeyim kağıt bobinleri kamyonu yükleniyor. Bu arada yazar çizirler espri düşünmeye başlıyorlar. Kamyoncuya para,hamalina para derken kalıyor 86.623 lira. Kağıtlar matbaaya iniyor. Bu arada Yavuz Taran bey iki esprisini buluyor bile. Derken tost yeniyo, masa lambasının ampülü patlıyo,çaylar içiliyo,tüp bitiyo, telefon vızır vızır çalışiyo,çini mürekkepleri dökülüyo,tuvalet tıkanıyo,Ergün bey'in radyosu hiç susmuyo, üstüne bi de Reha Muhtar haberleri açılıyo,Mehmet bey'le Abdül bey'ler bilgisayar oyunlarıla tepişio (kablolar ellenecek gibi değil cayır cayır)ziirt tuvalet kağıdı bitiyo,ayna kırılıyo,bulaşık yıkaniyo. O rezervuar çekilmelerinin haddi

hesabı yok. filan derken... Gitti bi üç lira daha. Kaldı 86.600 lira. Ulan ne bitmez paraymış demeye kalmadan da ev sahibi damlayıp imdadımıza yetişiyor. Kusuraı kapıp gidiyor. Şimdi kaldı 80.000 liramız. Buarada dergide boş durulmuyo tabii.Doğan bey renk yapıyo. Okıcan bey ve eşi dürüm almaya gittiler. Latif bey kapağı bitiriyo. Atilla bey çoktan yazısını halletmiş arka odada bira geyiğine katılıyo.Bir çene bir çene. Rıza bey (şarap) rapido tıklatiyo derken dergi bitiyo. (Burasını kısa kestim çünkü ayrıca ele alınacak) Film çıkışları alınıyo kaldı 75.000 lira. Şimdi napıyoruz. Bastıralım artık dergiyi.. Hoop rakkamlar dönüyo. Kaldı 30.000 lira. Ne oldu böl yarısını.Al kardeşim devlet bu senin vergin. Şimdi bakalım. 15.000 lira. Ben buraya kadar getirebildim. Bundan sonrasını ise kimse çözemez. Ne ben porof. Z.S. ne buranın kıyırık yöneticileri ne de siz. Çünkü daha 25 kişi maaşlarını ister, mutasarlar stopajlar, sigortalalar, tasarrufu teşvik fonları vs...Bu 15.000'in içine istesede istemesede de sığmak zorunda.Nası oluyo anlamak mümkün değil.Ama bilinen ve anlaşılabilen tek şey ise şu anda elinizde bir dergi tutuyorsunuz ve bu dergideki hengame 220 haftadır aralıksız böyle devam ediyö...

(Haftaya derginin esas içi.)
(Şenlikli bölüm)(hehehehe)

